

Baloni nad Ljubljanskim barjem

Po lanskoletni uspešni balonarski »premieri« v Ljubljani, je te dni (od 28. avgusta do 1. septembra) na Ljubljanskem barju in stadionu Svoboda potekalo že 2. odprto državno prvenstvo v letenju s toplozračnimi baloni.

Deset tekmovalcev, od katerih so trije prišli iz tujine, se je pod strokovnim vodstvom Američana Boba Sparksa (prvenstvo je sicer organiziral Balonarski klub Zmajček iz Ljubljane) tokrat pomerilo v treh različnih disciplinah, nekaj disciplin pa je zavoljo slabega vremena odpadlo.

V prvi preizkušnji, »fly in«, s katero so zastavili tekmovalni program, so piloti poljudno izbirali mesto za vzlet. Tu je bil najboljši tisti, ki mu je uspelo vreči posebni marker najbližje označenemu cilju na zemlji, hkrati pa je tudi kar najhitreje vzletel in si med poletom nabral najmanj kazenskih točk. Pri disciplini »Pilot declared goal«, pa so tekmovalci sami izbirali svoj cilj. Pri tem je moral pilot določiti koordinate cilja, ki si ga je izbral in jih v pisni obliki predložiti sodniku. Najboljši je bil seveda spet tisti, ki je pristal najbližje izbranemu cilju.

Na lovu na lisico, »Fox hunting«, ki so ga balonarji pripravili drugega dne tekmovalja, so tekmovalci zasledovali vodeči balon – lisico in skušali najti cilj, ki ga je »lisica« izbrala. Tu je uspelo marker še najbližje vreči pilotu Samu Cejanu, pred Borutom Gröglom in Slavkom Šornom.

Tekmovalje je na stadionu Svobode spremljal tudi poseben balonarski festival, kjer sta za dobro voljo in razpoloženje skrbela ansambla Martin Krpan in Šankrock. O tekmovalju so dejali:

Aleš Frank, BK Zmajček: »Letos sem prvič na tem tekmovalju. Organizacija se mi je zdela kar dobra, dober pa je bil tudi sam sprejem. Lepo je, da so nam na Svobodi dali na voljo vse te prostore. Vendar pa sem sam še začetnik, zato se zaenkrat držim še bolj v spremstvu.«

Rezultati: 1. Slavko Šorn (AK Ljubljana), 2. Borut Grögl (BKZL), 3. Istvan Buzsaki (Madžarska), 4. Samo Cejan (AK ZG), 5. Dragan Mikloušič (Coning), 6. Mitja Bernard (BK ZL), 7. Patrick Poichet (Francija), 8. Josef Schönstetter (ZRN), 9. Milan Škodlar (JAT) in 10. Božo Marinović (Coning). B. V.

Preživljanje prostega časa

Z razvojem in napredkom družbe bo vse več prostega časa. Prosti čas tako postaja pomemben del našega življenja.

Kako ga preživljati? Tudi na prosti čas se moramo pripraviti. Po ustvarjalnem delu – učenju je lahko sprostitve, poglobljanje interesov ob izbrani konjiki ali potreba.

Celodnevno življenje učencev v Zavodu za slepo in slabovidno mladino omogoča razmah pestrih izvenšolskih dejavnosti.

V šolskem letu 1989/90 je zaživel tudi Hobby krožek. Zakaj Hobby? Slep in slabovidni so v življenju manj mobilni in bolj izolirani od vsakodnevnih življenjskih dogajanj in spodbud. Tako ostaja več prostega časa, ki ni prosti čas ampak nekakšno pričakovanje, tesnoba. Kako zapolniti ta čas, mu dati vsebino, pa je lahko tudi hobby oziroma uresničevanje različnih interesov.

(Na to pa se je potrebno tudi pripraviti).

Člani krožka so vsi učenci, ki se ukvarjajo s kakšnim konjičkom ali dejavnostjo.

Oblike in vsebine so lahko pester in raznovrstne: zbiranje in urejanje predmetov, branje, dopisovanje, glasba, tehnika, šport, računalništvo, tekmovanja v znanju, potovanja, skrb za živali, urejanje vrta, ustvarjalnost, šah...

V začetku smo dali večji poudarek preprostejšim oblikam zbirateljske strasti. Zbiranju in urejanju različnih predmetov, dopisovanju, urejanju zbirk. V krožku učenci dobijo spodbude in napotke, se navajajo na sistematično in doslednost, spoznavajo vsebino, izmenjujejo izkušnje in predstavljajo svoje dejavnosti.

Zanimivo je zbiranje znamk. Pri nekaterih slabovidnih učencih je bila velika želja, da se bolj seznanijo s filatelijo. Pod strokovnim vodstvom zbiratelja Cvetka Zupančiča so učenci spoznali smisel in način zbiranja znamk.

Razstava znam in drugih zbirateljskih konjičkov v Zavodu za slepo in slabovidno mladino

Hobby in filatelistični krožek v Zavodu za slepo in slabovidno mladino sta skupaj priredila uspešno razstavo v mesecu juniju.

Filatelistični krožek je svoje zbirke razstavil v sedmih vitrinah. Učenci zavoda Samo Jakša, Slovenija na znamki ter delna zbirka Jugoslavije, Andrej Špec, Nemčija, Avstrija, TITO ter priložnostne kuverte, Aleš Dragar, zemljevid Evrope, Tematika – muze in žigi pomožnih pošt.

Na razstavi je bila predstavljena še zbirka vodje krožka Cvetka Zupančiča Notranjska in Dolenjska pod italijansko in nemško okupacijo 1941–1945 ter ZBIRKA ZAVODA: Pošta

Zavoda od ustanovitve dalje.

Hobby krožek pa je na razstavi prikazal: razglednice Slovenije v preteklosti, Zemljevidi in lepote Slovenije na razglednicah, Zgodovinske osebnosti ter arheologija, Domača obrt, legende, kultura, igrače-sestavljenske, značke ter zelo uspešno zbirko numizmatike Branka Petovarja ter zbirko kamenin in mineralov.

Razstava je doživela precej pohval obiskovalcev, pri čemer obeh krožkov pa je okrepila zavest, da tudi zbirateljski konjički pomagajo slepi in slabovidni mladini iz teme.

Cvetko Zupančič

Vesele počitnice so za nami

Veseli živčav počitniško razposajenih otrok počasi, vendar vztrajno zapušča pacuško dolino. Še nekaj dni pa bodo zadnji šolarji zapustili prečudoviti kraj ob morju, kraj, kjer se je spletlo nešteto prijateljstev, poznanstev in nežnih ljubezni. V Pacugu, otroškem letovišču viških otrok, je letos letovalo oz. preživljalo vesele dni šole v naravi 2300 otrok. Veseli smo, vse kapacitete so bile dobesedno razprodane. Ugotovili smo, da se otroci, ki prvič bivajo v Pacugu že preko vrta, vračajo vse do zaključka osnovnega šolanja. Na tem mestu moramo poudariti,

da je preko vrta oz. Zveze prijateljev mladine uveljavljalo regres 285 otrok od 1200 udeležencev kolonije.

Prav tako bi se radi na tem mestu zahvalili za razumevanje Zdravstvenemu domu Vič-Rudnik, saj smo ena redkih baz v Ljubljani, ki ima ambulantno ter za zdravstveno varstvo otrok svojega zdravnika ter medicinsko sestro iz Ljubljane.

Zveza prijateljev mladine ocenjuje to sezono zelo uspešno in že načrtuje zimovanje z veliko željo, da to organiziramo v Zapotoku.

Mokro srečanje upokojencev na Rogli

Letošnji vseslovenski zlet upokojencev na Rogli je bil 6. julija. Kulturni program, ki se je začel ob 11. uri je vodil Jože Logar, v njem pa so se zvrstili godba na pihala iz Slovenskih Konjic, govori predstavnika sindikata in predsednika ZDU Slovenije Stanke Hvala, pesmi mešanih pevskih zborov... Slavnostni govornik je bil predsednik Predsedstva republike Slovenije Milan Kučan.

Ves program se je letos odvijal v dvorani, saj je zunaj deževalo. Hotelski prostori so bili polni ljudi, ki so hodili sem ter tja, kupovali – tudi hrano, jedli in pili. Le malo kateremu je bilo naklonjeno priti do sedeža, da bi jo jedel sede. In čeprav je bilo letos manj ljudi, je bila gneča izjemna. In če primerjamo še podatke o udeležbi upokojencev na Rogli lani in letos, moramo priznati, da le-ti ne držijo.

V lanskem 7–8 številki Vzajemnosti je bilo zapisano, da je bila lanska udeležba 6000 (to je 120 avtobusov po 50 ljudi), za letos pa je Dnevnik zapisal (7. julij), da je bilo 7000 udeležencev (to je 140 avtobusov po 50 ljudi). Resnica pa je samo ena in sicer, da je bila letos udeležba vsaj za četrtno manjša kot lani. Če za nič drugega pa zato, ker vožnja ni bila brezplačna.

Po končanem programu – ob 13. uri je še vedno močno deževalo – so pričeli avtobusi množično odvažati izletnike po najbližji poti proti domu. Odpadel je tudi vsak načrtovan izlet, saj po gozdnih in mokrih tleh ni prijetno hoditi.

In ker je bila cesta dobesedno zatlačena z avtobusi na obe strani, tisti, ki so parkirali v boksih niso mogli izpeljati.

Letošnji vseslovenski zlet upokojencev na Rogli je bil pomaknjen za 15 dni bolj v poletje. Vendar je bilo vreme kljub temu bistveno slabše od lanskega. Že popoldne in ves naslednji dan pa je sijalo prav poletno sonce. Zato lahko rečem, če se izrazim malce ironično, da upokojencev še bog ne mara več.

ZVONE GRČAR

BILI SO MED NAMI

Vlasta Štrukelj

S poslednjim slovesom sta tako krajevna organizacija ZZB NOV Milan Česnik kot tudi občinska organizacija izgubili eno izmed svojih najmlajših članic. Kot gimnazijka v Novem mestu je bila zaradi sodelovanja v narodnoosvobodilnem gibanju že januarja 1942 leta sprejeta v SKOJ. Organizirano je delovala v mladinskih akcijah in opravljala številne druge naloge. Ob zlo-

mu Italije je odšla v partizane, a so jo ti napotili nazaj v ilegalno delo v Novo mesto. Po vojni se je po končanem šolanju zaposlila sprva na Kemijskem inštitutu Boris Kidrič in nato na fizikalnem inštitutu Jožef Stefan kot samostojni tehnik. Zaradi bolezni se je predčasno upokojila, vendar je bila kot žena, mati in babica neumorna, polna ljubezni, vedrosti, predanosti in priščnosti. Takšna ostaja tudi v spominu članov ZZB NOV Milan Česnik s katerimi je prijateljevala, za sosede in sokrajane. Neopazna spremljevalka, ki je imela toliko ljubezni in poslušala za druge, da je pozabljala na samo sebe in tako prekmalu izčrpala svoje življenjske sile.

Adolf Jeraj

V mesecu juniju so se sorodniki, prijatelji in soborci zadnjič poslovili od 79 letnega

Adolfa Jeraja. Rojen v Metliki se je po izučeni obrti peka zaposlil v Zagorju, kjer se je družil z napredno miselnimi prijatelji. Že pred vojno je živel v Horjulu. Med okupacijo ga je pot vodila v vrste osvobodilne fronte in jeseni 1941 leta je med prvimi stopil v Bazoviško četo. Ob formiranju Dolomitskega odreda in Sercejeve brigade je postal njihov bорец, jeseni 1943 pa vse do poletja 1944 se je boril v Cankarjevi brigadi. Po končani oficirski šoli v Beli krajini je bil do konca vojne inštruktor predavatelj na tečajih oficirske šole v Metliki.

Po osvoboditvi ga je pot zanesla v Novo mesto, kjer je služboval na tožilstvu, nato pa je kot direktor pekarnice in slaščičarne Bežigrad dočkal upokojitev.

Vsa ta leta je aktivno deloval za Bežigradom in v Horjulu, za kar je prejel več odlikovanj in priznanj.

ASOCIACIJA ŽENSK